

skedigelse af en Lærer Sted, fordi han viste sig umulig til at udføre sin Lærervirksomhed paa det vedkommende Sted. Men jeg vil anse det for meget rimeligt, at en anden Kommune netop vil finde, at det er en Lærer, de maaske kunde have Brug for og derfor søge at faa ham ansat.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) var misfornøjet med det Tilskud, som var foreslaaet til Københavns Kommune. Det undrer mig noget, thi jeg antog, at efter den Ændring, Bestemmelsen fik efter tredie Behandling i det andet Ting, havde Københavns Kommune faaet alt, hvad den mente med Rette til kunne kræve. Jeg maa her erindre om, at Københavns Kommunes Folkeskolevæsen i mangt og meget og i Hovedsagen er uafhængigt af Staten, undergivet en ganske anden Ordning end de øvrige Kommuners Skolevæsen. Da vi begyndte med at yde et Tilskud af Statskassen til Lønningerne — det var i Midten af 80-erne, da man begyndte at yde Tilskud paa Finansloven —, tænkte derfor heller ingen paa, at Københavns Kommune skulde have Andel deri, ej heller da man fra Bevillinger paa Finansloven gik over til ved særlige Love at bevilge 500,000 Kr. aarlig til Forhøjelse af Lærerlønningerne; ogsaa da var Københavns Kommune udenfor. Men ved Skoleloven af 1899 vedtoges et Tilskud til Københavns Kommune. Dette var beregnet efter det Forhold, hvori Antallet af Børn, der søge Københavns kommunale Skolevæsen, stod overfor Tallet paa Folkeskolens Børn i Landets øvrige Kommuner. Det er ganske samme Tal, som ligger til Grund for det her foreslaaede Tilskud, og Tallet er blevet forhøjet, fordi Lovforslaget under Forhandlingen i det andet Ting har lagt noget større Byrder paa Statskassen, end Regeringen oprindeligt foreslog. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at sige, at umiddelbart indlysende er det ikke, at fordi man har fundet at maatte give noget større Tilskud til andre Kommuner eller at maatte paalægge Statskassen noget større Byrder end oprindeligt foreslaaet, skulde deraf nødvendigvis følge, at Tilskuddet til Københavns Kommune bliver forhøjet. Men det er det blevet, og det er blevet forhøjet i et ganske tilsvarende Forhold som det, der blev lagt til Grund ved Skoleloven af 1899. Det ærede Medlem udtalte, at dette Tilskud hverken helt eller halvt vilde forslaa til de Krav, som han mente, at Københavns Kommunes Lærere og Lærerinder vilde stille om

Lønningsforbedring. Nej, selvfølgelig, men det kunde Københavns Kommune dog under ingen Omstændigheder vente. De øvrige Kommuner faa jo ogsaa ny Udgifter; saavel paa Købstæderne, som paa Landkommunerne bliver der lagt ny Krav. Vi hørte netop nu det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) mene, at det var Krav, der endogsaa vare for høje. Selvfølgelig maa Københavns Kommune ogsaa, naar den vil give sine Lærere og Lærerinder en nødvendig Lønningsforbedring, finde sig i, at Kommunen selv maa afholde en Del af disse Udgifter.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) vil jeg særlig takke for hans Tilstutning til og Anbefaling af Forslaget om Forhøjelse af Bidraget til den private Skole.

Jeg ønsker endnu at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), idet han fremdrog en Sag, som i den senere Tid har vundet frem i Forgrunden ved denne Sags Behandling, nemlig Spørgsmaalet — som det ærede Medlem udtrykte sig — om Forurettelsen af Købstæderne overfor Landkommunerne ved denne Sag. Da et Forslag til en Skolelov og derunder om Statens Andel i de kommunale Læreres Løn første Gang blev fremsat af Regeringen — det var i Samlingen 1895—96 —, var Forslagets Udgift for Statskassen opgjort saaledes: til Købstadkommunerne 334,000 Kr., til Landkommunerne 1,425,850 Kr. Altsaa, det foreslaaede Bidrag til Landkommunernes Lærerlønningsudgifter var rigeligt 4 Gange Bidraget til Købstadkommunerne, 4 Gange + 90,000 Kr. Da Sagen anden Gang indbragtes — i Samlingen 1897—98 —, var Statskassens Udgifter anslaaede saaledes: til Lønningstillæg til Lærerne i Købstæderne 283,150 Kr., til Lønningstillæg til Lærerne paa Landet 1,440,250 Kr. Denne Gang var altsaa Tilskuddet til Landkommunerne rigeligt 5 Gange saa stort som det foreslaaede Tilskud til Købstadkommunerne. Dette er de to Forslag, der indbragtes af Regeringen i Samlingerne 1895—96 og 1897—98. Nu for Tiden, efter nugældende Skolelov, ere de faktiske Tal, altsaa det reelle Forhold, det, at til Lærerne i Købstadkommunerne udreder Statskassen 530,000 Kr., til Lærerne i Landkommunerne 1,750,000 Kr., eller til de sidste $3\frac{1}{3}$ Gange mere. Som nuværende Lovforslag nu foreligger, vil Statskassens yderligere Tilskud, altsaa det her opførte ny og forøgede Tilskud, udgøre: til Lærere i Købstadkommunerne